

Vintersorg, Överallt och ingenstans

Skrän och ylande i ljudlig relation
Faunan rörs mellan fur och gran
Sorl fr?n fjärran ljudkollision
Nu träffar örats membran

Blicken flyr d? mot rymdens svarta sn?r,
En dalande stjärna stänger ögonlocken
Och spinner bilder för ett inre ljus?
Där nebulosor iförs svepningsrocken

Överallt och ingenstans
En allestädes ordonnans
Ej skönjbar början med slutna krans
Överallt och ingenstans

Av planmässighetens väldiga kontur
Allt läggs till allt och bildar ett världsallt
Av solars explosiva eld, arkitektur
Som förenar Jupiters m?nar och havets salt

Glitterstänk sprids med Saturnus ringar
Runt en till synes statisk koloss
Lyser med ett irrsken som förgängligheten bevingar,
Bildar vintergatans gyllene bloss